

Байстриюченко А. студентка гр. ДТ-Ш17 маг.

СУЧАСНІ МЕТОДИ ОБРОБКИ ВИРОБІВ З НАТУРАЛЬНОЇ ШКІРИ.

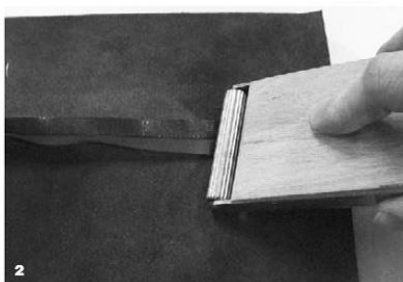
Постійне зростання добробуту людей, сучасний рівень розвитку життя вимагають збільшення виробництва різноманітних виробів з шкіри. Одному з важливих завдань, що стоять перед виробниками виробів з шкіри - є підвищення якості продукції. Рішення її пов'язане з вдосконаленням технології виготовлення виробів, так і з поліпшенням якості шкіри, яку використовують для виготовлення виробів. Нині в легкій промисловості використовують клейові і ниткові методи з'єднання деталей виробів з шкіри. При з'єднанні деталей виробу на швацькій машині слід використати спеціальну лапку з тефлоновим або йому подібним покриттям. Це забезпечить гарне транспортування деталей під час шитва.

Для роботи з тонкою шкірою використовують стандартну машинну голку. Якщо шкіра товста, то використовують машинну голку із спеціальним заточуванням леза. Шкіру піддають волого-тепловій обробці.

Шви виробу з шкіри можна обробляти різними способами. Найчастіше деталі виробу з'єднуються стачним швом. При з'єднанні деталей стачним швом вони складаються лицьовими сторонами всередину і з'єднуються машинною строчкою, яка прокладається на заданій ширині шва (мал. 1). Шви розкладаються по обидві сторони від рядка і розгладжуються валиком для шкіри або припрасовують праскою (мал. 2).

Мал. 1

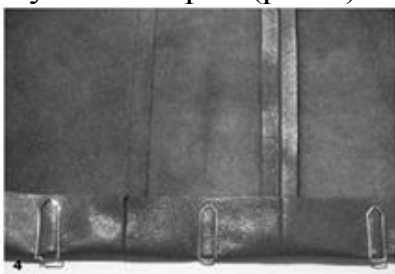

Мал. 2

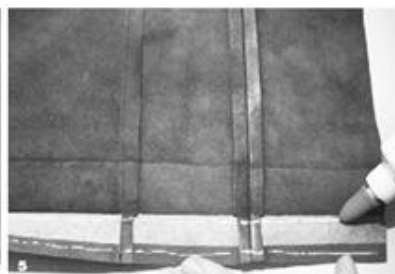

Мал. 3

Інший варіант з'єднання деталей - накладним швом з відкритими зрізами. При з'єднанні деталей накладним швом з відкритими зрізами верхня деталь (без припуску на шов) накладається на припуск шва нижньої деталі по розмітці і настрочується в край (рис.3).

Мал. 3

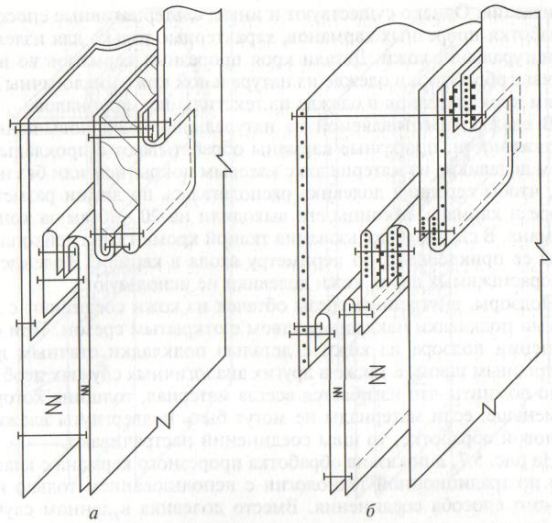
Мал. 4

Мал. 5

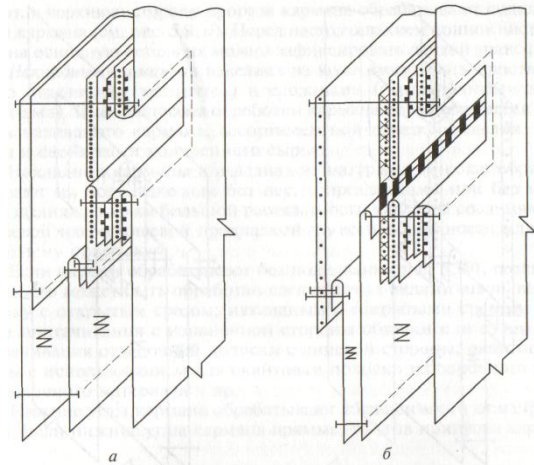
Якщо довжина виробу буде визначена тільки в процесі примірки, то підігнутий припуск на підгин низу виробу можна зафіксувати канцелярськими скріпками (мал. 4). При обробці виробів з тонкої шкіри, що має тенденцію до деформації, припуск на підгин виробу дублюється смугою з клейового матеріалу

прокладення. Потім підгин низу приклеюється клеєм або двосторонньою клейкою стрічкою (мал. 5). Якщо підгин низу застрочується, то його можна не приклеювати. Припуск на підгин низу зафіксувати валиком для шкіри або праскою (мал. 6).

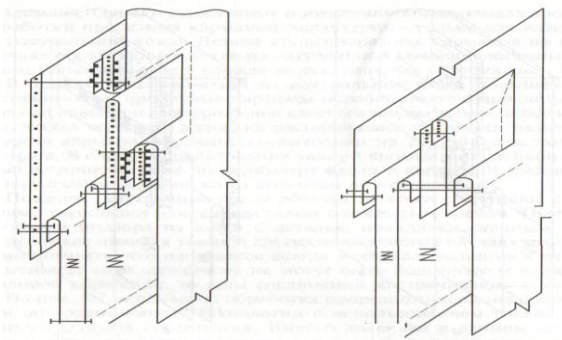
Мал. 7

Обробка прорізної кишені з клапаном: а - за традиційною технологією; б - за клейовою технологією.

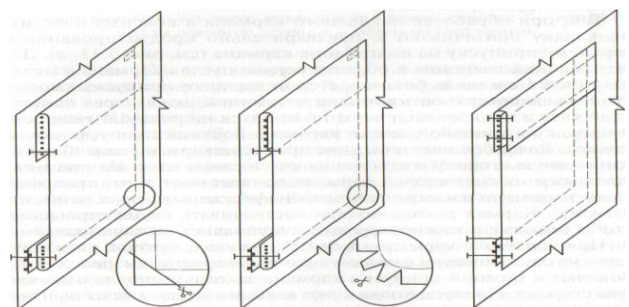
Мал. 8

Обробка прорізної кишені в рамку: а - в рамку з двома обшиваннями; б - в рамку з двома обшиваннями і тасьмою-блискавкою

Мал.9

Обробка прорізної кишені з листочкой: а - з підзором з основного матеріалу; б - підкладкою кишені

Мал. 10

Обробка накладних кишень без підкладки: а, б - з підгином задалегідь забитих країв; в - без підгину країв

Таким чином, результати проведеного аналізу літературних джерел, де розглянуті методи обробки вузлів деталей крою виробів з шкіри показали, що доцільно використати в технології обробки виробів нитковий спосіб з кріпленням припусків на шов клейовим методом. Це пов'язано з економічним аспектом виробництва одягу, а також з охороною праці працівників.

Работа виконана під керівництвом ст.викл. каф.Тід Гелли Т.П.